

OMŠENSKÉ

noviny

Vydáva obec Omšenie

ROČNÍK XX.

ČÍSLO 2

jún 2014

Cena 0,10 Eur

Leto

Črn - Črn !

*Leto nám volá:
"Haló, končí sa škola !"
Blížia sa prázdniny
nebude viac driny.*

*Nebudú úlohy,
učenie, námaha.
Odložte učebnice,
postavte ich na police.*

*Čakajú vás oddych, hry,
tešíte sa do vody,
zjete všetky jahody,
zmrzlinu a nanuky.*

*Do prírody zjdíte si,
a pohybu doprajte si.
Kamarátov nájdite si,
veselosti užite si.*

*V septembri ja odídem
a školu vám privediem.*

Dopočutia !

Žiaci IV. A

ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA OBCE OMŠENIE DŇA 12. 6. 2014

Obecné zastupiteľstvo obce Omšenie:

zobralo na vedomie

- ♦ upozornenie prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne, že obec nemá prijaté všeobecne záväzné nariadenie, ktoré by regulovalo úpravu ohľadom dočasného obmedzenia alebo zákazu užívania pitnej vody na iné účely
- ♦ správu hlavného kontrolóra o vykonaných kontrolách za 1. polrok 2014

neschválilo

- ♦ predaj pozemku - parcela registra "C" č. 1522 vo výmere 75m² a rodinného domu postaveného na parc. č. 1522 so s.č. 42 Jánovi Horňákovi, bytom Omšenie č. 45

schválilo

- ♦ záverečný účet obce Omšenie za rok 2013
- ♦ Všeobecne záväzné nariadenie obce Omšenie č. 1/2014 o dočasnom obmedzení alebo o zákaze užívania pitnej vody v čase jej nedostatku a o spôsobe náhradného zásobovania vodou a náhradného odvádzania odpadových vôd a o zneškodňovaní obsahu žump na území obce Omšenie
- ♦ plný úväzok výkonu funkcie starostu pre nové funkčné obdobie
- ♦ jeden jednomandátový volebný obvod v počte 9 poslancov pre voľby do orgánov samosprávy obce v novembri 2014
- ♦ plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce Omšenie na 2. polrok 2014

- ♦ žiadosť Pozemkového spolčenstva Urbár Omšenie o zásyp a vytvorenie cesty v lokalite Tašárovica
- ♦ žiadosť Reich Trade s.r.o. Omšenie, Valér Onderko, o rekonštrukciu schodov - Pohostinstvo Krmelec - budova športového areálu v Omšeni s.č. 272
- ♦ finančnú dotáciu vo výške 1000,- Eur pre dychovú hudbu Omšeňanka
- ♦ preplatenie faktúry za dopravu pre zájazd, ktorý poriada Dobrovoľný hasičský zbor v Omšeni do Linzu a Prahy

zaoberalo sa

- ♦ divokými skládkami v katastri obce Omšenie, upozoreniami polície ohľadom divokých skládok,
- ♦ umiestnením materiálu firmou, ktorá vykonáva realizáciu kanalizácie v obci pri hornej kaplnke,
- ♦ ohlasi občanov na budovanie kanalizácie v obci
- ♦ návrhom poslancov na lepšie informovanie občanov o potrebe budovania kanalizácie v obci
- ♦ otázkou kultúrneho domu
- ♦ stažnosťami občanov na PS Urbár, ktoré zanecháva odpad po štiepkovaní
- ♦ možnosťou vybudovania križa na Cebých cintoríne, uctenie si padlých občanov v 1. sv. vojne

vypočulo si

- ♦ prezentácie a ponuky firiem na vybudovanie nového verejného LED osvetlenia v obci

Volili sme poslancov do Európskeho parlamentu

Voľby do Európskeho parlamentu na území Slovenskej republiky sa konali **24. mája 2014**. Poslanci boli volení na päťročné volebné obdobie.

Počet osôb zapísaných do zoznamu voličov	1633
Počet voličov, ktorým boli vydané obálky	140
Počet odovzdaných obálok	140
Počet platných hlasov odovzdaných spolu	139

Volieb do Európskeho parlamentu sa v našej obci zúčastnilo 8,57 % oprávnených voličov. Na Slovensku sa volieb zúčastnilo 13,05 % voličov.

Do parlamentu sa dostali títo poslanci - Počet hlasov v Omšeni

Maroš Šefčovič (SMER)	22
Monika Flašíková-Beňová (SMER)	17
Vladimír Maňka (SMER)	2
Boris Zala (SMER)	4
Eduard Kukan (SDKÚ)	2
Ivan Štefanec (SDKÚ)	1
Anna Záborská (KDH)	21
Miroslav Mikolášik (KDH)	11
Branislav Škripek (OLaNo)	9
Jana Žitňanská (Nova)	2
Richard Sulík (SaS)	1
Pál Csáky (SMK)	0
József Nagy (Most-Híd)	0

Kultúrne a spoločenské podujatia

V druhom štvrťroku 2014 sa uskutočnili nasledujúce kultúrne a spoločenské podujatia:

- 11. apríla** - verejná finančná zbierka "Deň narcisov", organizovaná Ligou proti rakovine,
- 27. apríla** - 5. ročník turistickej vychádzky na Omšenskú Babu,
- 30. apríla** - tradičné stavanie májov v obci,
- 11. mája** - verejná oslava Dňa matiek v spoločenskej miestnosti nad obchodným domom,
- 1. júna** - "Baloniáda" - program pre deti pri príležitosti Dňa detí,
- 2. júna** - slávnostná akadémia pri príležitosti 55. výročia otvorenia Základnej školy (dnes Základná škola s Materskou Školou Omšenie) v Omšeni v spoločenskej miestnosti nad obchodným domom,
- 4. júna** - uvítanie nových občianok do života v zasadaacej miestnosti Obecného úradu v Omšeni,
- 19. júna** - rozlúčka s materskou školou (predškolači)
- 20. júna** - rozlúčka so základnou školou (deviataci)

-hm-

-mp-

Zo života našej školy

Leto - letné teplo a slnko, letná obloha a vzduch, letná vôňa a dážď, letná pieseň a radosť, letný oddech a pokoj... nádherný čas v "živote" roka. Všetci sa už tešíme, ale obzvlášť žiaci. Končí školský rok 2013/2014, všetky povinnosti so školou spojené a prichádzajú očakávané prázdniny. Sladké radovánky ako odmena za vynaložené úsilie a námahu.

Podme sa ešte ohliadnuť, čo sme spolu s našimi žiakmi pekného prežili za posledný štvrtrok a aspoň pri niektorých z mnohých aktivít sa zastaví.

V mesiaci apríl sa v našej škole zúčastnili žiaci na besede s policajtami KR PZ Trenčín. Žiaci 3. a 4. ročníka sa oboznámili v tematickom celku Dopravná výchova s prevenciou dopravnej nehodovosti, boli im poskytnuté základné informácie a rady o tom, ako sa správať na ceste i na chodníku, aby sa nestali obeťmi dopravnej nehody. Žiakom 5., 6. a 8. ročníka boli poskytnuté informácie a rady v oblasti prevencie kriminality, s tematickým zameraním na trestno-právnu zodpovednosť detí a mládeže, predchádzanie páchania priestup-

kov a trestnej činnosti, šikanovanie, krádeže, lúpeže, poškodzovanie cudzích vecí, drogovú kriminalitu, extrémizmus, obchodovanie s ľuďmi. Prezentačnú produkciu a služby z oblasti zdravej výživy, inšpirácie pre záhradu, úžitkové a okrasné rastliny, aranžovanie kvetov si prišli pozrieť žiaci 5., 7., 8. a 9. roč.

na výstavu, ktorá sa konala v Trenčíne v rámci 20. ročníka veľtrhu Záhradkár, Včelár, Poľovníctvo a Zdravý životný štýl. Do deja plného pesničiek, hadaniek, básničiek, tanca, ktoré mali hrovou formou pripomenúť niektoré vedomosti z rôznych oblastí výchovy a vzdelávania boli vtiahnuté deti I. stupňa a MŠ prostredníctvom divadelného prestavenia Prasiatko Kvík. Matematický talent zase išli prezentovať žiačky 6. ročníka D. Kohútová a Ž. Strašková na okresné kolo matematickej olympiády do ZŠ Kubranská Trenčín. Naša škola sa opäť zapojila do 18. ročníka charitatívnej zbierky Ligy proti rakovine Deň narcisov. Žltý narcis je symbolom nádeje pre tých, ktorí bojujú s onkologickým ochorením, a tak sme ukázali, že nie sú nám ľahostajné osudy iných. 22. apríla už tradične oslavu-

jeme Deň Zeme a naši žiaci si ho uctili tak, že spolu s vyučujúcimi prispeli k čistote našej obce zbieraním odpadkov a krásnymi výrobkami i plagátmi z recyklovaných materiálov, ktoré vystavovali v areáli pred ZŠ.

Mesiac máj priniesol žiakom 8. ročníka prednášku na "horúcu" a citlivú tému Rovesnícke vzťahy a ich úskalia, šikanava v škole, ktorú predniesli odborné pracovníčky z CPPPaP. Aj prostredníctvom modernej pop music sa dá výchovne pôsobiť na dušu a ctenie mladých ľudí. O tom nás presvedčil spevák, skladateľ, tanečník Thomas Puskailer (známy zo show SuperStar) hudobným koncertom, zameraným na

ekológiu, recykláciu odpadu a ochranu prírody. Jeho vystúpenie si prišli do Trenčianskych Teplic pozrieť žiaci II. stupňa. Srdco najbližším osobám, mamičkám i starým mamám k ich sviatku Deň matiek "uvili" naši žiaci v réži pani učiteľke symbolickú kytku z piesní, básni a tancov, ktorú odovzdali v miestnej spoločenskej sále. Už po druhýkrát si v tomto školskom roku svoje vedomosti a praktické zručnosti z oblasti dopravnej výchovy mohli mať "vodíči" bicyklov, kolobežiek, ale aj detskí chodci vyskúšať v Dopravnej súťaži. Preverovali sa opäť poznatky v poznávaní dopravných značiek, v poskytovaní prvej pomoci, v dopravnom kvíze, v stavbe bicykla a výbave cyklistu a nakoniec sa školáci predvedli v jazde zručnosti.

Začiatok júna sa vniesol do školy v duchu sviatočnom. Pri príležitosti osláv 55. výročia otvorenia budovy školy sa konala 2. júna 2014 v spoločenskej miestnosti v Omšeni Slávnostná akadémia. Pred jej začiatkom si pozvaní hostia prezreli

priestory školy. Mnohí si snáď aj s troškou nostalgie zaspomínali na časy strávené v ich druhom - pracovnom domove. Spríjemnením významného populudnia bol nádherný kultúrny program žiakov MŠ, ZŠ a SZUŠ pripravený pod vedením svojich vyučujúcich. Naši žiaci zažili neopakovateľné zážitky na stretnutí s dravcami, ktorí sa pyšne prišli predvádzať na školské ihrisko vďaka sokoliarkej skupine Falconari z Považskej Bystrice. Vidieť letieť nad hlavou symbol majestátnu a sily mocných panovníkov orla skalného stálo zato. A čo by to bol za koniec školského roka bez výletov? Vďaka nim spoznávajú žiaci mnohé nové oblasti či mestá nášho krásneho Slovenska. A potom už ich čaká len odmena za celoročné úsilie, no predsa vysvedčenie.

Zatvorí sa školská brána. Utichne zvonenie. Osirejú školské lavice. Aktovky a učebnice budú aspoň chvíľu odpočívať niekde v izbe. A hurá na prázdniny!

Mgr. Tatiana Pavlíková

Ako ľudia v minulosti vyrábali plátno a súkno

Občania našej obce sa v minulosti živilí poľnohospodárstvom, chovom dobytky a oviec. Ťažko pracovali na svojich poliach, aby dorobili prostriedky k životu, ale aj na svoje ošatenie, ktoré zhotovovali z vlákna konopy a ovčej vlny. Na dolnom konci (ale aj na hornom) dediny, kde je obchod s potravinami, sa končila obec. Niže nej bola najväčšia úrodná zem, lokalita s názvom Lúčky, ináč s prezývkou zelnice. Každá rodina tam mala kúsok roličky, kde dorábala zeleninu, kapustu, burgyňu, ale aj konope. Konope siali, keď sa siala burgyňa. Keď konope vyrástli, trhali sa z pôdy na dva krát. Prvé konope (konope majú dvojdomové kvety), tie čo kvitli nemali semená, s názvom poskonné, trhali sa v auguste, mali jemnejšie vlákna. Druhé konope zvané materné, trhali sa v prvej dekáde septembra, boli tvrdšie, mali hrubšie vlákna a obsahovali semená. Vytrhané konope sa nechali na poli vysušiť a usušené sa vymleli z listia a semená a zviazali do snopkov, vložili do močidiel a zafažili kameňom. Močidlá robili v jarčoch, kde tiekla voda, ktorá nescmela byť moc studená. Močili sa z dôvodu, aby zmäkli a ľahko sa dali oddeliť vlákna od stebľa rastliny. Po dvoch týždňoch močenia sa vymývali a dali usušiť. V jeseni cez snečné dni (babské leto), ženy stebľa konopy lámali (treпали) pomocou trlice, oddeľovali vlákna od stebiel. Keď bola jeseň, že bolo málo snečných dní, stalo sa že materské konope neboli dosušené, kúrili oheň a dosušili ich, aby sa ľahšie trepali. Po vytrepaní vlákna na česáku vyčesali zo zbytkov stebiel (pazderia), ostala takto čistá kúdeľ. Kúdele sa delili na hrubé (zrebné) a tenké. Zrebné sa

používali na výrobu povrazov a dratvy, s ktorými mrežovali podošvy na papuče.

Z tenkých kúdelí v zime priadli ženy na kolovratoch nite, napradené namotali do kĺb, z ktorých na zviačkách navili pradená. Pradeno malo väčšinou dĺžku 170 cm a delilo sa na 8 až 10 pásiem. Pradená v drevenom sude, ktorý mal 3 nohy - s názvom zvarák -, horúcou vodou a popolom vyzvárali, aby boli belšie. Keď boli pradená vyzvárané, nasledovalo ich pranie, ktoré sa robilo v zimných mesiacoch na potoku. Prali ich dve ženy na drevenej lavici piestom, ktoré stali na konci lavice, nie v studenej vode potoka, ale v drevenom škopiku, v ktorom bola naliatá teplá voda: keď voda ochladla, sa vymenila. Vyprané pradená sa vonku zavesili, aby dobre vymrzli a usušili sa. Suché pradená sa dali znova na zviačku a z nich sa nite navili do kĺb na spôsob grnic. Z grnic nite navijali na sruvadlo vedľa seba, cez doštičku v tvare piestu, na ktorom bolo v dvoch radoch po niekoľko dierok. Dierkami sa vedli nite, aby sa nezamotali. Zo sruvadla sa nite navili na návaj (valec) krosien, z neho sa navliekali do nitelníc a brda tak, aby niť prešla jednou medzerou až do miesta, kde na valci oproti, bolo natočené kus domáceho plátna, nite sa naň uviazali a točením valca vyšponovali. Nitelnice boli v krosnách zavesené na drevených kladkách, zospodu priviazané na podnožkách, s ktorými sa nohami nitelnice presúvali jedna hore, druhá dole a s nimi v nich aj nite, medzi ne prevliekali niť natočenú súkadlom na cievke, vloženú v člnku a z jednej strany na druhú a bidlom, v ktorom bolo osadené brdo, nite sa dotlačili smerom k utkanému plátnu. Tento úkon sa pri tkaní stále opako-

val. Utkané plátno sa ešte vybielilo, aby bolo mäkkšie, namočilo do vody, na slnku sušilo. Z tohto plátna šili postelne plachty, obrusy, plachty na nosenie rôznych vecí, oblečenie pre mužov a ženy. Neskôr tkali plátno miešané doma napradenými niťami s bavlnenými, ktoré sa predávali v obchodoch malých pradienkach. Bolo to jemnejšie plátno, z ktorého šil v obci krajčír pre mužov cvilichy (nohavice), košele, oblečenie pre ženy a deti.

V zimnom období používali oblečenie z ovčej vlny. Vlna z oviec sa strihala na jar aj v jeseni, vykrampovala sa (vyčesala), vyčistila, a priadla tak ako nite z kúdelí, z ktorých sa utkalo súkno: dalo sa do valchy vyvalchovať a potom sa dalo vysušiť. Zo súkna šil dedinský krajčír oblečenie: kabanky, nohavice, halenky a krajčír to aj vyzdobil čiernymi šnúrkami. Zo súkna zhotovovali aj papuče a z usúkanaj ovčej vlny pletli pančuchy, to ale bola robota len pre mužov. Nite na pančuche súkali s pomocou drugy (drugá bola podobná vretienku, s ktorým priadli ženy nite predtým, než používali kolovrat), boli o niečo hrubšie ako priadli ženy na kolovratoch. Pančuchy mali čierno-biele vzory, zvnútra strany rozstrihnuté. Papuče boli olemované s urobenou čiernou šnúrkou, vzadu u päty roztvorené, pri obúvaní sťahovali sa u päty dlhou návláčkou, tiež zhotovenú z vlny, otočenú nad členkom viackrát dookola, podošva bola vyformovaná, zošitá z viac vrstiev zloženého z doma vyrobeného plátna a silnými dratvami mrežovaná. Dratvy súkali zo zrebných kúdelí dreveným háčikom zo samorastu dĺžky 20 cm. Neskôr začali zhotovovať papuče s názvom habatky. Boli z čierneho súkna, vzadu u päty uzavreté,

vystužené z doma vyrobeného plátna, bez návláčky, zvršok zošité u šijacím strojom aj olemované čiernou kupovanou páskou. Podošva bola vyrobená ako na papučkách, dookola na nej našitá páska urobená z domáceho plátna a ďalej prísitá ručne dookola na zvršok habatky, ktorý bol pritom pršívaný, natiahnutý na drevenom kopyte.

Ľudia, ktorí žili v tomto prostredí, vo svojom fažkom pracovnom živote, žili v pokoji, nestarali sa o politiku, nepočúvali rádio, nepoznali televíziu, boli zvyknutí niest svoj fažký život, prijímali to ako nevyhnutnosť, proti ktorej by sa darmo vzpierali a bránili, pomáhali si, žili ako jedna rodina.

Martin Galiovský

Obec Omšenie vyhlasuje pre rok 2014 súťaž O najkrajší balkón, predzáhradku a úpravu okolía domu

Aj v tomto roku 2014 budú môcť obyvatelia Omšenia opäť ukázať, ako majú upravené okolie domu, predzáhradky či balkóny. Stačí kvetinovú výzdobu alebo upravené okolie domu odfotiť a fotografiu so svojimi kontaktnými údajmi (menom, adresou a telefónnym číslom) poslať do 1. októbra 2014 e-mailom na heleanoac@gmail.com, alebo na adresu Obecný úrad Omšenie č.330.

Z poslaných fotografií a po kontrolnej obhliadke vyberie Komisia kultúry tri najkrajšie úpravy okolia domu, tri najkrajšie predzáhradky a tri najkrajšie balkóny. Ich majitelia budú odmenení.

Tradičná kuchyňa regiónov v mestečku MY-A-VY

V dňoch 19. až 22. 6. 2014 sa uskutočnil 55. ročník Medzinárodného folklórneho festivalu MYJAVA 2014. Štyri dni boli naplnené tancom, hudbou, spevom a ľudovými tradíciami. V mestečku MY-A-VY sa propagovala tradičná kuchyňa jednotlivých regiónov. Členky FSK Dolina a milovníci ľudovej kuchyne z Omšenia sa na tomto podu-

jatí zúčastnili a zodpovedne reprezentovali obec Omšenie. Návštevníkom ponúkali svadobný koláč caltu, už skoro zabudnutú kávu meltu, zámeľkovú polievku, fazuľovú kašu, chlieb s domácou bravčovou masťou a cibuľou. Atmosféru dotvorila výzdoba domčeka originálnymi výšivkami, kuchárky oblečené v omšenskom kroji a samozrej-

me sa areálom niesli omšenské piesne sprevádzané harmonikou a ozembuchom. Všetkým, ktorí sa tohto podujatia dobrovoľne, bez nároku na odmenu zúčastnili, ďakujem za ich akúkoľvek pomoc a obetovaný čas.

A ešte pár viet na záver: V dnešnom svete plnom všadeprítomného materializmu, zbavenom estetiky, krásy

a radosti treba naše kultúrne hodnoty chrániť a ustavične na ne poukazovať, aby nezanikli. Vážme si tradičnú kultúru, ceňme si kultúru vôbec, pretože, ako nedávno povedal v jednom rozhovore Š. Dlugolinský: "Pokiaľ si kultúru nezachováme, národ zahynie..."

Helena Matusůhnová,
kultúrna referentka

Lúčili sa so školou ...

K poslednému mesiacu školského roka už akosi neodmysliteľne patrí aj rozlúčka predškolákov s materskou školou a deviatkov so základnou školou. Ani teraz tomu nebolo inak. Deti z MŠ si vo štvrtok 19. júna pripravili pre rodičov zaujímavý program, ktorému predchádzal slávnostný

príhovor zástupkyne pre MŠ Anny Weberovej. Úsmevy na tvárach detí sa objavili pri rozdávaní darčiek od členiek Zboru pre občianske záležitosti pri obecnom zastupiteľstve a krásne vyzdobených "mafniiek", ktoré deťom upiekla jedna z mamičiek. Za rodičov sa celej MŠ poďakovala mamič-

ka Zuzana Grabczak.

Ochádzajúcim deviatkom sa v úvode malej slávnosti dňa 20. júna prihovorila riaditeľka MŠ so ZŠ PaedDr. Alena Marčeková a triedna učiteľka Mgr. Katarína Škrovánková. Deviatci si tiež zaspomínali na svoje prvé začiatky, keď do školy nastupovali ustráchaní, ale hlavne na obdobie, keď ich v roku 2007 zaregistrovala v projekte európskej únie eTwinning triedna učiteľka

Mgr. Denysa Krížanová. Vtedy začalo aj ich partnerstvo so Základnou školou v Sivicích na Morave, objavila sa digitálna rozprávka Medovníkový domček a s ňou aj prvenstvo v rámci tohto projektu. Po programe, ktorý si žiaci pripravili pre svojich rovesníkov, nasledovalo rozdanie spomienkových predmetov od ZPOZ-u, zápis do pamätnej knihy obce a rozkrojenie krásnej torty v tvare usmiateho slnka.

rozlúčka s MŠ

rozlúčka so ZŠ

H R Á D E K a tri vrchy v slovenskom národnom a štátnom znaku

H R Á D E K v nárečí obyvatelov Omšenia je pomenovanie kopca - pahorku. Už pomenovanie je lingvistický, čiže názvoslovný archeologický doklad o dávnom hradebnom sídle. Keďže postavené bolo z dreva, veľké i menšie hrady, postavené neskôr z kameňa, nás mätú a mýlia, preto sme k skutočnosti nevsímaví, až ju zatracujeme.

Hradenia tvorili priekopy, ich svahy spevňovali do zeme zarazené hrubé drevené koly - palisády. V prípade Hrádku s kamenným podložením pravdepodobne aj iné konštrukcie, v mieste vchodov nad priekopami, padajúce mosty či len lávky, boli neodmysliteľnou, domyselnou súčasťou hradenia. Keď hrad, hospodársky, alebo aj inak málo zaujímavý, opustený, časom schátral, drevo skaza vzala, kamene z podmuravy predkovia odviezli. Preto nenachádzajú sa, aspoň nie sú na povrchu badateľné, žiadne stavebné ostatky.

Hradený priestor na Hrádku vyznačujú ochranné priekopy. Priekopa horná, alebo južná na vrchole pahorku, dolná, severná na pozvoľne klesajúcom teréne a na západnom úbočí, pod predpokladanou hradbou obchvatná cesta. Veľkosť hradenia určuje vzdialenosť asi 90 metrov medzi priekopami, šírku len voľne naznačuje obchvatná cesta. Možno však predpokladať, že zastavané boli aj priestory mimo vlastného hradenia. Priekopy boli kedysi čiastočne zasypané za účelom úpravy poľnej cesty, ktorá teraz prebieha areálom Hrádku. No aj tak ešte i dnes, po tisícročí, sú neprehliadnuteľné. Obchvatná cesta jestvuje, iba sa nepoužíva.

Povešť s otáznym zrnkom pravdy

Hovorila o tom, že tri

vrchy v slovenskom národnom a štátnom odznaku majú predlohu v našich omšenských horách, kde sa tak skutočne javí časť prírodnej scenérie. Iné pracovné teórie o ich pôvode, ovšem málo pravdepodobné, sú výsledkom snaženia vysvetliť heraldiku odznaku, predpokladajú viac možností a to: tri tatranské štíty - Gerlachovský, Lomnický a Kriváň, tri pohoria Tatry, Fatry, Matry (pohorie Matra nachádza sa v Maďarsku), alebo že symbolizujú Slovensko ako hornatú krajinu.

Pôvodom našej omšenskej povesti môže byť podobnosť umeleckého heraldického zobrazenia trojvršia v odznaku s geomorfou skutočnosťou, povest' bola by teda vymyslená, akosi prisojvená, a teda nepatrí nám.

Prekvapujúce okolnosti ale môžu povest' potvrdiť.

Veľmi stručne o mocensko-náboženských pomeroch u našich predkov

Voľne prepísané z: "Veľkomoravské legendy a povesti" - zostavil, preložil, štúdio a poznámky napísal Peter Ratkoš. Úvod napísal Eugen Paulíny. /Život Metoda, Život Nauma. Zo života Klimenta Velického alebo Ochridského/.

Kresťanstvo našim predkom už bolo známe, vypovedá o tom posolstvo kniežata Rastislava cárovi Michalovi III. /rekonštrukcia posolstva zo Žitia Konštantína a Žitia Metoda podľa Jozefa Kútnika Šmálova. "Prvý učiteľ slovienského národa": "Z milosrdenstva Božieho sme zdraví. Náš ľud pohanstvo odvrhol a kresťanského zákona sa drží. A prišli k nám kresťanskí učítelia mnohí z Vlách /Taliansko/ i z Grécka i Nemiec. A učia nás rozlične...

Nemáme však učiteľa takého, čo by nám v našej reči vysvetlil pravú vieru kresťanskú, naučil nás jej pravdu a vysvetlil jej zmysel. Aby aj iné kraje, keď to uvidia, nás napodobnili. A tak, dobrý vládaru, pošli nám takého muža, biskupa a učiteľa, ktorý by nás upravil k všetkej spravodlivosti. Lebo od vás na všetky strany vždy dobrý zákon vychádza."

Pôsobenie Franských misionárov prinášalo nezhody, vid' "A učia nás rozlične," súběžne ich vládcovia robili si aj mocenské nároky. Toto znevidelo sa nášmu kniežatu Rastislavovi /Rastislavovi/: on pokúsil sa, a treba povedať, že úspešne, vymaniť sa z ich vplyvu.

Mať vlastnú cirkevnú správu, hierarchiu, biskupa bol predpoklad nárokovat' si aj politickú samostatnosť. Rím nemal takého, čo by ovládal reč, Rastic obrátil sa preto do Carihradu. Cár Michal III. poslal k nám bratov, sv. Konštantína /Cyrila/ a Metoda, rodákov zo Solúna. Sv. Cyril zomrel 14. februára r. 869 v Ríme, tam ho aj pochovali. "Svätý Metod zomrel 6. apríla 885, telo arcibiskupa uložili vo veľkom chráme moravskom z ľavej strany v stene za oltárom sv. Bohorodičky." Sporné je mesto chrámu: Elena Šubjaková v reprezentačnej publikácii "DEVINgrad" dokladuje, že je to Devin, teraz mestská časť Bratislavy.

Od počiatku misiu Solúnčanov Frankovia neznašli: protivitstvo prerástlo až do úkladného nepriateľstva. Napríklad až tak, že Metod cestou z Ríma zajali, poltrefaroka väznili, až na zásah pápeža, ktorý uvalil na ich /franských/ biskupov kľatbu, ho prepustili, v kľatbe nesmeli slúžiť sv. omšu, štyria do roka aj zomreli.

Sv. Metod pred svojou

smrťou ustanovil Gorazda za nástupcu: "Tento je vašej zeme slobodný muž, učeny dobre v latinských knihách, pravoverný. To buď vófa Božia, i vaša láska, ako i moja".

Vládrom, či kráľom už bol Svätopluk, ľahkomyselník, splnilo sa na ňom - na jeho države - Metodovo varovanie, jednak ho zastreľujú, že ak sa pridá k bludárom, že zahubí i seba i všetkých svojich poddaných, "...stane sa ľahkou korisťou pre dobyvatelov..." - toto podľa svätcevej predpovede sa aj stalo.

Svätopluk, "...súc otrokom ženských rozkoší a váľajúc sa v bahne hnusných obcovaní..." obrátil sa k tým, ktorí mu náruživosti dovoľovali, "...zvedený bludármi..." nedbal na Metodove slová, ba už aj k nemu sa správal ako k nepriateľovi. Keď Metoda nebol, zavládla všelijaká neresť. Celkom naklonený tým, čo mu všetko dovoľovali, spor s pravovernými /stúpenkami Metoda/ rozhodol, "ako vraj rieši iné veci: 'Kto prvý predstúpi a odprisahá, že správne a pravoverne učí, ten sa podľa môjho rozhodnutia v ničom neprehrešuje proti správnosti vo viere, tomu aj cirkev odovzdám a pridelím, ako sa patrí, kňazský úrad v cirkvi..."

Vtedy Frankovia s veľkou ochorou prisahali, nečakajúci ani koniec odpovede, prisahali, "...urobiac nerozumnému rozhodnutiu primeraný koniec..." Biskupského úradu zmocnil sa akýsi Wiching. Legenda "Život Klimenta" prináša nám správy o udalostiach po smrti arcibiskupa. Učenikov, ktorých bolo okolo 200, surovo ponižujúco trznili a väčšinu vyhnali.

pokračovanie na str. 7

Hneď po vyhnaní niekto z tých, čo ostali, tajne odniesol ostatky sv. Metoda a ukryl ich na neznámom mieste. Povest hovorí, že boli odnesené ďaleko do hôr, a možno ešte iná (má pravdu), že ukryté boli neďaleko skalky. Veľmožovi z Hrádku, dôveryhodnému prívržencovi Solúnskych bratov, mohlo patriť ono "neznáme miesto". Po nemnohých rokoch prišli Uhrí a "...popienili zem. A dostala sa ich /Slovanov/ krajina...v moc Uhróm," - smutne vypovedá legenda.

Byzantský dvojkříž na štíte

Na misijných cestách sv. Metoda s dvojkřížom na čele jeho sprievodu sprevádzal aj Svätopluk so svojou družinou. Veľmoži susedných krajov pohľady poddávali sa jeho nadvláde, lebo "od vás

na všetky strany vždy dobrý zákon vychádza". Keď Metoda nebolo, bojovníci si dvojkřížom označili štity. Z Hrádku naskytuje sa zvlnená panoráma zasadených kopcov a hrebeňov. No Žihlavník z pohľadu hradeného sídla je dominantný. Jeho tvárnosť javí sa ako súbor troch samostatných kopcov. Dvojkříž zasadený do stredného kopca odznaku môže naznačovať miesto druhotného uloženia, čiže úkrytu vzácnych ostatkov.

Heraldika odznaku bola by tak vysvetlená. Byzantský dvojkříž je hmatateľným odkazom prosby "Dedičstvo otcov zachovaj nám Pane". Tvoril rovnú polovicu Uhorského štátneho znaku. V Československu bol len akosi ozdobkou na prsiach českého leva. Keď idey komunizmu hlásané heslom

"Každý /bude pracovať/ podľa svojich schopností, každému / bude si brat/ podľa jeho potreby" ukázali sa ako nedôveryhodné táranie, prijatá bola v r.1960 ústava, v ktorej meno štátu ozdobil skvostným prídavkom "socialistická republika", komunizmus sa tak strácal v nedohľadne. Vykožiť kresťanstvo, vylučovať národnú pamäť mal aj štátny znak, preto levovi hrud ozdobil "živanskou" - tak to nazval súdruh Husák, ale inak nepohol prstom - a tak to bolo až do prevratu.

V ústnom podaní zachovala sa nám príhoda o úcte k sv. bratom. U susedov v Dolnej Porube, hoci je ona filiálkou omšenskej farnosti, sviatok sv. Cyrila a Metoda 5. júla nesvätili, až kým raz na deň sviatku strhla sa úžasná búrka, "prietrž mračien" a pri-

val vody zmlietol im tam z polí všetku úrodu.

(Pre poučenie rodákov o našej histórii, aj keď pozde, na pamäť 1150. výročia roku 863, roku príchodu svätých Cyrila a Metoda Augustín Baláž)

Navrhujem upraviť H r á d e k nasledovne: Temeno vršku, v rozsahu hradenia, odlesniť, udržiavať tu trávnatý porast, súčasnú cestu - pre vozidlá - odkloniť na pôvodnú obchvatnú cestu. Cestu podľa potreby spevniť. Zásp z priekop náležite odstrániť, ponad priekopy zhotovíť mostíky, prípadne padajúce, miesto opatríť tabuľami s náucným popisom. Na temene postavíť skulptúru odznaku: "Výzva mladým: chopte sa príležitosti, priložte ruky k dielu, ožvite národné korene!"

Dve zo sveta futbalu

Ján Baláž : Šport - TJ Žihlavník Omšenie 1940-2010. Omšenie, 2011, 64 s. Peter Martinák : 40 rokov TJ Slovan Dolná Poruba - 1972-2012. Dolná Poruba : Obecný úrad v Dolnej Porube, 2012, 79 s.

Písať o dejinách najprominentnejšej z loptových hier? Áno, ale iba vo vymedzenom čase a priestore. V našom prípade je priestor stanovený (dve konkrétne obce) a čas ohraničený (začiatok organizovaného futbalu v nich - rok

pisania publikácie). Hoci každá z monografií by zasluhovala posudok samostatný, posvieme si na ne vedno. Dôvod? Susedstvo dedín, vzájomné príbuzenské či iné vzťahy, prelínajúce sa (nielen) futbalové dejiny.

Zvolená téma si pravdaže vyžaduje osobu "insidera", niekoho, kto futbal sám aktívne hráva(!!), alebo sa aspoň pri hráčoch neustále (ako funkcionár, ošetrovateľ, hospodár etc.) pohyboval. Danú podmienku autori spĺňajú. Generačný rozdiel

medzi nimi sa však odrazil aj na štýle písania respektive spracúvania získaných informácií.

J. Baláž údaje kumuluje, čo završuje zapríčini neprehľadnosť, čitateľ sa stráca v záplave faktov. P. Martinák stavil na opis stručnejšieho typu, priam minimalistický štýl.

Prvá monografia je doplnená o krátke kapitoly týkajúce sa ďalších športov i jednotlivcov z Omšenia, ktorí v nich vynikli. Napodiv však chýba zoznam použitých zdrojov - pramene,

knížna literatúra, periodiká, súpis informátorov, čo je nedostatkom...z hľadiska odbornej úrovne knihy značne závažným. Druhej monografií možno vytknúť, že uvádza iba zopár údajov o dolnoporubskej turistike, kým iné športy ponecháva bokom. Odmysliac si uvedené nedostatky, spísanie histórie omšenského a dolnoporubského futbalu predstavuje významný počin - na ktorý možno v budúcnosti nadviazať. A za autorom oboch predmetných publikácií patrí vďaka.

-mt-

Milí športovní priatelia, v športovom diani v posledných týždňoch jednoznačne kráľoval futbal a náš fanúšik s napätím očakával do posledného kola, ako naložíme s 2 miestom po jesennej časti. V nedeľu, 15. júna o 18.45 hod. sa poslednýkrát v tejto sezóne ozvali rozhodcovské píšťalky, ktoré ukončili futbalové súťaže ročníka 2013-2014. Je teda dobojované a tak sa obzrieme späť, ako tento

Okienko TJ Žihlavník

boj dopadol pre naše mužstvo. Ale pekne po poriadku. Zo zimného spánku sme sa prebudili zrejme málo oddychnutí a nezachytili sme úvod jari. Zo štyroch zápasov vonku a dvoch doma sme získali iba chudobné 2 bodyky za domáce remízy s D. Porubou a topiacim sa Záblatim. Siedme jarné kolo,

v ktorom sme mali voľno, nám však pomohlo k nadvýchnutiu a konečne sme začali ponúkať početnému omšenskému publiku hru, ktorá nás zdobila počas víťazného jesenného faženia, ktoré nás vynieslo až na druhú priečku tabuľky. Víťazstvá 5:1 v Beckove a 4:0 doma s nevyspytateľnou Tr.

Teplou bolo impulzom k ofenzíve v tabuľke. Ďalšie presvedčivé víťazstvo 3:0 na ihrisku silnej Drietomy razom prebudilo naše ambície na popredné priečky tabuľky, ba dokonca ešte stále žila teoretická šanca nášho postupu z druhej priečky. Náš rozlet však pribrzdila a šance pochovala už postupujúca Opatová, ktorá si od nás v obojstranne dobrom zápase odviezla 3 body.

Zbraný zápas v Melčiaciach nám opäť pripomenul našu rozhodnú výkonnosť a na posledný zápas do hodovo naladenej Mníchovej Leholy sme cestovali so zmiešanými pocitmi. Museli sme sa vyrovnávať s absenciou vykartovaného stopéra Kamila Bielika, nemohol nastúpiť ani strelec Patrik Dorička, naviac v 33. min. odkrival z ihriska Jožko Jantošovič.

Tu však mužstvo ukázalo silu kolektívu, vôľa a srdce - víťazstvom 2:1 sme domácim pokazili hodovú náladu. Poskladáním ostatných výsledkov kola sme sa ocitli na konečné nádherné 4. priečke súťaže, tesne za medailovou stupienkou. Kam teda zaradiť toto úmestnenie...? Po nečakanom 2. mieste po jeseni zavládol možno až priveľký optimizmus a očakávanie. Pod niekoľko zbraných zápasov sa podpísala veľmi nízka, takmer žiadna tréningová časť. Iba turnaj zimnej minigoly na umelej trávě zďaleka nemohol nahradiť to, čo hráčom dá zimná príprava a pravidelné tréningy... To je teda hlavný dôvod niektorých slabších jarných výkonov, nad ktorými omšenský fanúšik často len nechápovalo krútil hlavou... Treba však povedať, že 4. miesto je najlepším umestnením našich hráčov za posledných 7-8 rokov. Aj vďaka stabilizovaniu situácie a atmosféry v mužstve či vyriešeniu trénerskej otázky, rovnako tak príchodom kanoniera P. Doričky. Dobré sa na mieste stopéra "zahniezdil" Kamil Bielik a zdalo sa, že ani postup nemusí byť nereálny. Pri všetkej úcte - sem však toto mužstvo ešte nedorástlo. Ani nie tak herne, ako takticky a psychicky. Práve psychická nevyrovnanosť hráčov bola často našou väčšou

prekážkou, ako samotný súper. Už teraz je isté, že po ročnom hostovaní v Tr. Teplej nás opäť posilní Kristián Barinka. Naopak nás mrzí, že jedna naša nádej sa ukázala byť klamlivou. V hľadáčku sme mali ďalšieho odchovancu Mareka Václava, ktorému sme nezištné a radi vyšli v ústrety, aby mohol hosťovať v mládežníckom mužstve FK Dubnica n. V. Žiaľ, po skončení hostovania sa rozhodol nevrátiť sa a uprednostniť iné mužstvo. Je treba povedať - náš futbal má veľmi dobré podmienky, ktoré prevyšujú možnosti mnohých mužstiev vyšších súťaží. Materiálne, herné i divácke. Máme kvalitné ihriská - hlavné i umelé tréningové, realizujú sa projekty na podporu futbalu a športu, koncom roka 2013 sme pomocou sponzorov zakúpili novú kvalitnú kosačku, obnovili a doplnili technické vybavenie - internet, nový počítač, tlačiareň, ozvučenie a zvukovú techniku, máme výraznú podporu obce a jedno z najširších diváckych zázemí. Samotní hráči pomáhajú pri údržbe areálu, či kosení trávnik. Tu musím spomenúť a poďakovať Z. Kiačikovi, Matušovi Kohútovi, K. Bielikovi, P. Doričkovi. Poďakovanie patrí však aj členom výboru TJ, trénerom a vedúcim mužstiev dospelých i žiakov, hráčom samotným, sponzorom, rovnako tak dlhoročnému hlásateľovi L. Riečickému, štálemu "biletárovi" F. Tašárovi, obci Omšenia, starostovi obce i obecnému zastupiteľstvu a v neposlednom rade trinástemu hráčovi nášho mužstva, ktorým sú omšenský diváci. Verím, že aj v budúcej sezóne 2014-2015 bude v Omšeni dobrý futbal a diváci budú mať vždy dôvod zaplňať tribúny omšenského štádona.

Igor Malo,
predseda TJ Žilavník

O krojoch stredného Považia

V apríli vyšla pozoruhodná publikácia, ktorej tému prezrádza názov samotný, "Ľudový odev Ilavskej kotliny". Ide o chvályhodnú aktivitu zostavovateľa knihy Mgr. Richarda Benecha, o ktorého úprimno-urputnom záujme zachytávať, preskúmať a vôbec zachraňovať ľudovú kultúru svedčí niekoľko už vydaných diel. Jednou zo skúmaných oblastí je Omšenie a Dolná Poruba. Odbornou štúdiou o tunajšom kroji do zborníka prispel Mgr. Martin Malo. Zostavovateľ, zohľadniac pôvodný, starobylý "starosvetský" ľudový odev oboch lokalít zahrnul obce do väčšej odenevnej oblasti Strážovských

vrchov. Kniha poteší každého, kto nie je ľahostajný k dedičstvu našich predkov. Priaznivcov folklóru nevyňímajú.

-ms-

Pamiatka na 47 mužov z Omšenia

V tomto roku si pripomenieme 100. výročie vypuknutia prvej svetovej vojny.

Tento konflikt globálnych rozmerov trval od 28. júla 1914 do 11. novembra 1918. Dňa 4. augusta 1914 bola vyhlásená všeobecná mobilizácia. Každý občan do 50 rokov musel ihneď narukovať k svojmu vojenskému útvaru.

Zámenkou na rozpuťanie vojny sa stal úspešný atentát na arcivojvodu a následníka rakúsko-uhorského trónu Františka Ferdinanda d'Este. Rakúsko-Uhorsko ju následne vyhlásilo Srbsku, čím vyvolalo reťazovú reakciu, ktorá viedla k vojne dvoch veľkých koalícií.

Počas vojny bolo zmobilizovaných viac ako 60 miliónov vojakov. Z územia dnešného Slovenska vtedy do rakúsko-uhorskej armády narukovalo asi 400-tisíc chlapov, medzi ktorými boli aj muži z Omšenia. Z vojny sa ich nevrátilo takmer 70 tisíc a ďalších vyše 60-tisíc zostalo trvalo zmračených. Vo vojne zahynulo aj 47 mužov z Omšenia. Obrovský rozsah tejto tragickej udalosti si v mnohých slovenských dedinách a mestách pripomínajú pamätníky vojny. Aj v našej obci plánujeme na pamiatku padlých mužov zrekonštruovať v objekte starého cintorína "U Cebov" kríž a umiestniť pamätnú tabuľu s menami 47 mužov, ktorí sa v vojny nevrátili. Z dobových materiálov sme sa dozvedeli len počet mužov, ale ich mená nepoznáme. Preto sa touto cestou obraciame na všetkých občanov, ktorých príbuzní sa z 1. svetovej vojny nevrátili, aby nám pomohli pri získavaní informácií. Domnievame sa, že každý jeden, ktorý v boji nechal svoj život, zaslúži si našu úctu a pietu.

Poslednú salvu pri podpise priméria v Compiègne vo Francúzsku, ktorou vojnu ukončili, vystrelili 11. novembra 1918 o 11. hodine a 11. minúte. Tento dátum sa vo svete slávi ako Deň vojnových veteránov.

S informáciami alebo aj fotografiami sa prihláste na Obecnú úradu v Omšeni u p. Heleny Matuščinovej do septembra 2014. e-mail : helenaacu@gmail.com telefónom : 6597627, alebo osobne

Marcela Malová

Návod ako zviditeľniť Omšenie - Geocaching!

Už som si zvykla, že keď niekde na spoločnej akcii spomeniem Omšenie, ľudia sa na mňa nechápavo pozerajú "a to je kde?" Väčšinou veta "cca 20 kilometrov od Trenčína" funguje, ale toto nie je správne. Veď predsa v Omšeni je toho veľa, čo možno vidieť. Omšenská Baba, Baske, priehrada, Laštecký klub, rodisko Daniela Krmana, tradície ako fašiangy, Mikuláš, akcie občianskeho združenia Poza Škola ... to je len desatina všetkého. Tak ako to, že o nás nikto nevie? Ľudia idú na rekreáciu do kúpeľov v Trenčianskych Tepliciach, o ktorých možno povedať, že si robia slušnú reklamu. A keď sú už tak blízko takého ideálneho miesta na turistiku a spoznávanie tradícií, ako je Omšenie, nevedia o tom. Často som nad tým rozmýšľala, ako by sa to dalo zmeniť. Asi pred rokom som sa od jedného kamaráta dozvedela o Geocachingu. O čo sa jedná? Geocaching [výslovnosť: geokešing] pochádza zo slov "geo", čo znamená zem a "cache"-

skryť. Jedná sa o celosvetovú hru, kde ľudia vytvoria "keš" - je to napríklad obyčajná vode odolná krabička, akú bežne kúpite v ktoromkoľvek obchode za pár euro a vložíte

do nej malý zošitok, alebo len kus papiera, ktorý sa nazýva "logbook". Ďalej keš ukryjete na nejaké zaujímavé miesto (či už nejaké historické miesto alebo monument, či dokonca len miesto výnimočné pre vás). Na internete je možné sa na oficiálnu stránku www.geocaching.com prihlásiť - úplne zadarmo a za pár sekúnd. Tento váš keš pridáte na túto stránku. Zadáte GPS súradnice a pridáte k nemu popis (napríklad históriu tohto miesta,

alebo nejaký váš zážitok). Ľudia si ho môžu nájsť na internete a počas ich rekreačného pobytu vziať batoh, a vydať sa do Omšenia na hľadanie kešiek. Až kešku nájdú, zapíšu sa do logbooku a môžu do kešky niečo umiestniť na pamiatku (štvorlístok, kľúčienka zo zaujímavého miesta, fotku atď.). Neskôr doma na internetovú stránku ku keške pridajú svoj zážitok z hľadania. Samozrejme, hra sa dá ešte obohatiť napríklad tým, že na dosiahnutie GPS súradníc musíte vyriešiť nejaký rébus, hádanku, navštíviť rôzne miesta... Týchto možností je neskutočne veľa. Na celom svete je už skoro 2,5 milióna kešiek. Jedna je dokonca aj na vesmírnej stanici ISS. Táto hra zachvátila mnoho mladších, starších a dokonca aj celé rodiny. Skúsila som teda vytvoriť aj ja keš v Omšeni. O 3 dni som sa bola na internet pozrieť koľko ľudí navštívilo moju kešku. Dúfala som aspoň v jedného človečika. O to väčšiu radosť som mala, keď som videla, že môj keš navštívilo už 6 ľudí. Neskôr

toto číslo len rástlo a na konci mesiaca ich bolo okolo 20. Boli to ľudia zo Slovenska, Čiech, Nemecka... Keď som čítala ich zážitky, bola som ešte viac odhodlaná tvoriť nové keše. "Pri dnešnom vylete z Trenčianskych Teplic smerom na Omšenie jsem objavil i tuto kešku a chci autorovi poděkovat, že díky autorovi jsme mohli navštívit i tuto hezkou vesnici obklopenou nadhernou přírodou" - takto opisal jeden z geocacherov naše Omšenie. "V Omšeni nás ľudia prekvapili nesmierne príjemnou povahou - totálni pohodáci, všetci sa na nás usmievali, zdravili nás, pomáhali nám nájsť cestu (na žihľavník). Takto nejak si predstavujem Slovákov :)" Sused mi bol potom často hovoriť, ako tu vidava cudzích ľudí a aj ja som mala to šťastie niektorých stretnúť. Sama som vďaka hľadaniu týchto kešiek objavila rôzne zákutia Slovenska, Francúzska a aj Čiech. Časom som musela mnohé kešky odstať, ale plánujem ich opäť opraviť. Dúfam, že aj váš táto hra zaujme a v Omšeni pribudnú nové keše.

Andrea Šabatková

Za toto sa nám zvieratá určite odvdčia ...

Rozhodla som sa ísť prejsť a kochať sa nádhernými omšenským okolia. Zrazu niečo zašramotalo v kríkoch. Nachvíľu ma zamrazilo, ale zvedavosť mi nedovolila nepozrieť sa bližšie. Za jednou vetvou nádherné rozkvitnutej jablone som uvidela viac odpadu ako priemerný smetiár za celý život. Teraz už len čakám, až sa zvieratá pôjdu poďakovať ľuďom do dediny za detskú plastovú mikrovlnnú rúru, na ktorej sa môžu malé výčarky hrať od rána až do večera najbližších 1000 rokov, kým sa nezačne rozkladať. Zo stavebného materiálu si môžu spraviť vlastné sídlisko a vďaka vyhodneným počítačom môžu písať nám ľuďom ďakovné listy. Ešte by sme im mali vyhodit

modem a elektrické zásuvky, aby sa mohli pripojiť na internet a poslať nám to mailom. Potom sa nečudujte, až na facebooku nájdete selfies polonahých srnky vo vyhodnenom zrkadle. Predsa ani zvieratá nespia tam, kde našpinia. Tak prečo my áno? Sme snáď nejaký nižší druh? Na čo nám slúžia smetiaky, keď všetok

bordel aj tak vynesieme na lúky a do lesov? Nebolo by jednoduchšie zobrať z odpadkového koša vreco odpadkov a vyhodit ho do smetiaka, ako zaniest to na najbližšiu lúku a potom pri prechádzke ohovárať vládu za ich neschopnosť upratať to? Každý koho poznám, nadáva na slávne omšenské skládky, ale predstavte si, aké krásne by bolo, keby niekto zbral vreco na odpady a vybral sa na lúku pozbierať to po tých "prasatách."

P.S.: Ospravedlňujem sa všetkým prasatám, že som ich priravnala k týmto ľuďom a vyzývam občanov, aby sa zmobilizovali a navrátili prírode jej krásu.

Andrea Šabatková

Oznam

Pohostinstvo KRMELEC podáva od pondelka do piatka v čase od 11:00 do 14:00 hod. obedové menu.

V prípade záujmu sa možno prihlásiť - najlepšie deň vopred - osobne v Pohostinstve KRMELEC, alebo na t.č. 0911790160.

Jedálny lístok bude každý týždeň vystavený k nahľadnutiu v obecnej oznamovacej tabuli na námestí.

Detská FSK DOLINKA

Dňa 1.6. 2014 počas Folklornej prehliadky hudby, spevu a tanca v Trenčianskych Tepliciach sa rozozvučalo celé mesto krásnou hudbou a piesňou. K takejto príjemnej júnovej atmosfére prispeli aj naše deti z detského folklórneho súboru Dolinka zo SZUŠ Omšenie.

V poobedňajších hodinách začal pestrofarebný sprievod folklórnych súborov, ktorý vyrážal zo Základnej školy v Trenčianskych Tepliciach a pokračoval cez celé kúpeľné mestečko až na námestie. Svojim programom a krás-

ným spevom sa predstavili staršie deti z tanečného odboru pod názvom - "Ej žito, žito", ktorý zobrazuje tance a piesne z Omšenia a "Pod Telgártom" dupavým a rezkým tancom z okolia Horehronia. Mladšie deti tanečného odboru predviedli víťanie jari a detské hry a tance pod názvom "Výjdi, výjdi slniečko".

Ďakujeme deťom, ktoré sa zúčastnili a prezentovali tak obec Omšenie a taktiež všetkým, ktorí prišli naše deti podporiť potleskom.

Elena Matuščinová

Dňa 25. júna prijal starosta obce Jozef Marček

na pôde obecného úradu žiačky ZŠ s MŠ v Omšeni, ktoré výborne reprezentovali školu a obec v športových súťažiach - vo florbale a futbale. V jednom školskom roku dosiahli v dvoch rôznych športoch tieto výsledky:

1. miesto v okresnej súťaži vo florbale a tým aj titul okresného majstra: z celkového počtu 15 družstiev,
2. miesto v regionálnej súťaži víťazov okresných súťaží okresov Myjava a Nové Mesto nad Váhom,
2. miesto v okresnej súťaži v malom futbale "JEDNOTA Futbal Cup" pri účasti 13 družstiev,
1. miesto v medzinárodnom turnaji "Vsetín 2014" vo florbale

O tieto dosiahnuté úspechy sa zaslúžili:

VIII. ročník - BALÁŽOVÁ Petra, MARUŠINCOVÁ Tamara, KUKUČOVÁ Nikola, TAŠÁROVÁ Denisa, TVRDOŇOVÁ Zuzana, BAJZÍKOVÁ Barbora, VÁCLAVÍKOVÁ Juliana
IX. ročník - BAVLNKOVÁ Kristína, MUTŇANSKÁ Petra, HORNÁKOVÁ Lucia

Tri dievčatá (Nikola KUKUČOVÁ, Tamara MARUŠINCOVÁ a Denisa TAŠÁROVÁ) si úspešne počínajú i vo futbalovom klube MŠK Trenčianske Teplice, kde majú väčšie možnosti rozvíjať svoj talent. V dňoch 18.-19. júna sa ako členky tohto klubu zúčastnili Majstrovstiev Slovenska.

Starosta žiakom poďakoval za reprezentáciu obce a odovzdal im upomienkové darčeky.

naľmko

Agaton Giller

"Nábožnosť [slovenského ľudu] je prikladná. Slovák - či už ide o katolíka alebo protestanta - je vždy nábožensky založeným človekom, ktorý horlivo plní cirkevné rituály. Ľudi bez vyznania nemá v úcte a stráni sa ich, a to je možno aj príčina toho, že sa k nemu pohrdavo správa strana, ktorá je len zvonku liberálna, pretože liberalizmus chápe len ako bytie bez vierovyznania a nie ako slobodu [v oblasti] politických a národných práv. Toto pohrdanie je tak hlboké, že sa prejavuje aj v osobných vzťahoch s takou istou pýchou a ignoranciou, aká v minulosti charakterizovala vzťah feudálneho pána k jeho poddanému. Ľud, vedený skôr inštinktom ako vedomím, sa im [predstaviteľom tej strany] všade vyhýba, pričom ich však počúva, keď zastávajú vážnosť svojho úradu, ale im nedôveruje a neverí ich sľubom. Sám som sa o tom dostatočným spôsobom presvedčil, keď som sa rozhodol hlbšie spoznať dolinu [potoka] Teplá, horské hniezdo za Porubkou, kde sa strela vody tečúce z jednej strany do rieky Váh a z druhej do rieky Nitra.

Na túto príjemnú, ale zároveň aj ťažkú cestu som sa vybral s dvoma rodákmi. Jeden prišiel z Poľského kráľovstva, druhý pochádzal z okolia Jasla.

Kráčajúc v spoločnosti osôb, s ktorými ma spájalo srdce alebo rovnaké presvedčenie a spomienky na otčinu, sa v plnej nádhere a pôvabe pred nami rozprestierala dolina, ku ktorej sme smerovali cestou, ktorá viedla vedľa židovského

cingorína položeného na úpätí hory a ďalej pokračovala popri krme Baračka, z ktorej sa veselo rozliehal čardáš hraný cigánskou kapelou. Za parkom cesta viedla na širšie priestranstvo pokryté zelenou lúk a ozdobené poľnými kvetmi. Vo svojom voze nás viezol Ondříš. Bol to ten istý muž, ktorý ma sprevádzal už na niekoľkých cestách, a pretože nás viezol do svojej rodnej dediny, cez miesta, ktoré veľmi dobre poznal, ochotne nám ukazoval pamätné miesta spomínané v kronike tichého kútika a rozprávaj nám rôzne povesti o živote na vidieku.

Pred nami stojí Žihlava [=Žihlavník], nádherná, široko rozložená hora obrastená bučinou, ktorá na svojich vlnitých svahoch skrýva skaly prekrásnych tvarov; po pravej strane vidno nižšie hory - Starý háj a Hrádok a po ľavej strane zasa mnou už spomínanú Babu, ktorá pri svojom prsníku drží veľký kameň: akoby dieťa - miesto, ktoré majú v obľube pastieri, ktorí tu pasú kravy a ovce na najvyšších miestach.

Prebrodili sme sa cez potok Teplá¹, ktorý mal rýchly tok v dôsledku privalu vody po výdatných dažďoch a obrátili sme sa priamo smerom na Žihlavu a našli sme rozprestierajúcu dolinu. Pred sebou sme uvideli križ na kostolnej veži v Mšennej [=Omšeni].

Zvon zvolával ľud na nedeľné bohoslužby a prehlušoval spievajúce vtáčto v povetrí. Z dedinských domov vychádzali nábožní dedičania. Zastali sme pred kostolom a išli sme na bohoslužbu. Pán farár Anton Kropácsy² slúžil veľkú omšu. Okolo veľkého oltára stáli chlapi a dedinskí parobkovia vo svojich pestrých krojoch, pekni a krásni, v tmavomodrých vestách; za nimi bližšie hlavnej kostolnej lode sa zhromaždili dievčatá s bielymi stužkami vo vrkočoch, ktoré mali obočené okolo hlavy. Z dievčatami v hlavnej lodi kostola stáli alebo sedeli v laviciach vydaté ženy v bielych sukniach a s ručníkom na hlave a až za nimi, pod chórusom, sa nachádzali gazdovia v bielych kabaniach.

Uvádzam tu tento poriadok rozmiestnenia modliacich sa dedičanov podľa veku a príslušného stavu z toho dôvodu, že takmer vo všetkých kostoloch na Slovensku, v ktorých som bol, som videl vidiečanov stáť podľa tohto poriadku. Všetci sa prikladne modlili spamäti alebo z knížiek, opakujúc modlitby. Spievali celkom zladené, čo sa v dedinských kostoloch málokedy stáva. Ich melódie na mňa robili veľký dojem, ako keby som počul kostolný spev pri Krakove. Medzi poľským a slovenským spevom existuje skutočne veľká podobnosť; ba čo viac, táto podobnosť je ešte väčšia v prípade svetenských piesní ako v cirkevnom speve. Hlasy, hoci prenikavé, ostré, vyltávali harmóniu v srdečnom slávení Pána Pánov. Kostol bol skromný, múry mali zelený nádych v dôsledku vlhkosti, čo svedčilo o chudobe farníkov, ktorí nemali prostriedky na impozantnejší chrám.

Po skončení bohoslužby sa ľudia nezastavili na kus reči pred kostolom tak, ako je to zvykom u nás, ale v skupinkách sa rozšli domov. Ich biele oblečenie sa na zelenom pozadí záhrad a hôr odrážalo ako odev dominikánov alebo paulínov³. Zdalo sa, akoby medzi domami išla procesia zložená z týchto rehoľníkov, pričom biela farba ich odevu akoby symbolizovala počiatočnú nevinnosť tohto ľudu, ktorý ešte len začínal tvoriť vlastnú históriu."

(z poľského originálu preložila Zuzana Grabczak)

Práve ste dočítali polovicu pasáže z uceleného diela, správu o Omšeni, mimoriadne hodnotnú pre poznanie kúska každodennosti Omšičanov v 70.-tych rokoch 19. storočia (cca 1874). Pochádza z pera poľského historika, novinára a politika Agatona Gillera, ktorý sa narodil 9. januára 1831 v Opatówku (neďaleko mesta Kalisz, Poľsko).

Stredoškolské vzdelanie absolvoval na gymnáziách, vysokoškolské na univerzite v Krakove. Roky 1853-1860 strávil vo vyhnanstve na

Sibíri, kde sa ocitol z dôvodu svojich vlasteneckých aktivít a účasti na presadzovaní myšlienky slobodného Poľska. Po návrate sa opäť aktívne zapojil do boja za poľskú samostatnosť: za tzv. januárového povstania Poliakov (1863) sa stal členom dočasnej vlády. Povstanie však bolo potlačené a Giller musel odísť do exilu. Ani tam neprestal písať, upozorňujúc medziným na násilnú maďarizáciu Slovákov (článkami v slovanofílskych časopisoch Gazeta Narodowa a Ruch Literacki). Plodom putovania po Slovensku je zaujímavá cestopisná kniha Z podróży po kraju stowackim (Z cesty po slovenskom kraji), vydaná r. 1876 v Lvove; z nej pochádza aj preložený úryvok, ktorý z dôvodu obsírnosti musíme uverejňovať na pokračovanie: v tomto čísle Omšenských novín vychádza prvá časť. V knihe sa ukázal ako všímavý pozorovateľ slovenského ľudu, mestského (Trenčín, Ilava) i dedinského prostredia, slovenských národných snáh a reprezentantov slovenského národného hnutia. Giller je ďalej autorom dvoch memoárových kníh o vlastnom sibirskom vyhnanstve, publicistických brožúr, množstva príspevkov v novinách a časopisoch a ďalších knižných diel. Zomrel 17. júla 1887 v malom provinčnom mestečku Stanisławów (Ukrajina). Na Slovensku jeho meno upadlo do takmer úplného zabudnutia.

¹ Súčasná Teplička.

² Anton Kropácsy alebo poslovenčene Kropáci (1828?-1896) bol správcom omšenskej farnosti v rokoch 1865 až 1888. Poznal sa osobne s Jozefom Ludovítom Holubým a ako člen Matice slovenskej a Spolku sv. Vojtecha sympatizoval s národným hnutím. Finančne podporoval chudobných a žiakom cirkevnej školy nakúpil z vlastných prostriedkov učebnice a pomôcky.

³ Dominikáni a paulíny sú rehoľníci, ktorí nosia biely odev - habit (poznámka prekladateľa).

Spoločenská kronika

Noví občiankovia

Jonás GAŠPARIK	č. 348
Ema SMOLKOVÁ	č. 428
Filip SMOLKA	č. 428
Melánia ŽÁKOVÁ	č. 7
Petronela HOŠTÁKOVÁ	č. 679
Alica SUCHÁ	č. 372
Vanesa ELIASOVÁ	č. 128
Adam KOPČAN	č. 317

Blahoželáme

Životného jubilea sa dožívajú

50 rokov

Jaroslav MUTŇANSKÝ	č. 310
Miloš MARČEK	č. 153
Lubomír HOMOLA	č. 127
Ján KOHÚT	č. 504
Pavol DORUŠINEC	č. 900
Dana BELÚCHOVÁ	č. 488
Lubica ŠKROVÁNKOVÁ	č. 420
Pavol HOŠTÁK	č. 448
Janka PORUBČANOVÁ	č. 255

60 rokov

Jana GALIOVSKÁ	č. 54
Jaroslav BARINKA	č. 543
Daniela BARINKOVÁ	č. 543
Emília KOTEŠOVÁ	č. 95

Anna DORUŠINCOVÁ	č. 170
Pavol KONIAR	č. 574
Július TAŠÁR	č. 393
Viera HORŇÁKOVÁ	č. 45
Ondrej MARČEK	č. 216
Jarolím BIELIK	č. 178

70 rokov

Helena VRANOVÁ	č. 438
Tomáš SLIVKA	č. 582
Jozef ŠKROVÁNEK	č. 471
Alojz RIEČICKÝ	č. 409
Jozefína BALÁŽOVÁ	č. 412

75 rokov

Pavla MARČEKOVÁ	č. 383
Agnesa MARČEKOVÁ	č. 433

80 rokov

Magdaléna ŠVORČIKOVÁ	č. 195
Gašpar ŠKROVÁNEK	č. 573

85 rokov

Agnesa TAŠÁROVÁ	č. 219
Júlia HOMOLOVÁ	č. 87

90 rokov

Štefan TINKA	č. 238
--------------	--------

92 rokov

Františka HOMOLOVÁ	č. 14
--------------------	-------

94 rokov

Anna MARČEKOVÁ	č. 332
----------------	--------

Navždy nás opustili

Rudolf TROKAN	č. 588
---------------	--------

Zrodil sa život, čo je viac... ?

V živote človeka sú významné chvíle, na ktoré často spomína, ku ktorým sa s radosťou vracia. Jednou z najkrajších chvíľ v našom živote je príchod dieťaťa do rodiny.

Dňa 4.6. sa konal v obci slávnostný obrad uvítania do života našich najmenších spoluobčanov. Naša materská škola sa pravidelne zúčastňuje s deťmi tejto slávnostnej udalosti. I tentokrát deti svojim vystúpením dotvorili atmosféru tohto podujatia.

Želáme rodičom pevné zdravie a trpezlivosť pri výchove ich dieťaťa. A deťom želáme, aby im rodičia vytvorili teplý domov, v ktorom budú zdravo rásť a do ktorého sa budú vždy s radosťou vracat.

TEŠÍME SA NA NICH V MATERSKEJ ŠKOLE.

Anna Weberová, MŠ Omšenie

Adela Marienková

Daniel Imrich

Tímea Kubalošová

Félix Dorušinec

Jonás Gašparik

Karolína Kováčová

Melánia Žáková

Nela Dorušincová

Sofia Vidová

Ema a Filip Smolkovi

Viete, že

obecná knižnica koncom roka 2013 vypracovala projekt s názvom "Knihy pre oddych a vzdelanie", na základe ktorého nám bola z Ministerstva kultúry schválená dotácia 700 Eur na nákup knižných novínok? Cieľom nášho projektu je dosiahnuť stabilnej činnosti knižnice, spokojnosť stálych čitateľov a prilákanie nových.

Ponúkame vám na výber - pre každého niečo. Čitateľky rôznych vekových kategórií si môžu vybrať napríklad z obľúbených titulov vydavateľstva Eviatpress (Ja svokra, Jeden a pol ženy, Karma je zdarma a iné). Milovníčky historickej literatúry poteší napríklad Krvavý erb od Jány Pronskej, ktorého dej sa odohráva v Uhorsku 14. storočia. Ďalej sú k dispozícii beletristické diela od rozličných slovenských autoriek. Pavel "Hirax" Baričák vo svojom motivačnom Šlabikári šťastia radí, ako pozitívnym prístupom k životu a okoliu zmeniť svoju osobnosť. Robert Rohál v knihe Iveta ponúka nebulvárny pohľad na spočiatku rozprávkový, no postupom času k neodratnej tragédii smerujúci životný príbeh známej, nedávno zosnulej českej speváčky. Priaznivci krimi žánru si určite radi prečítajú Mafiánov Gustáva Murina. Pre detských čitateľov pribudli bohato ilustrované knihy Moja prvá kniha morských živočíchov/lesov/stepí/hmyzu/vôd a rastlín, ďalej učebnica Angličtina pre deti či encyklopédia zvierat alebo Ježiš a jeho príbeh. Pre mládež ponúkame napríklad príhody napísané Thomasom Brezinom, či vychytené upirské príbehy. Do fondu náučnej literatúry pribudlo okrem iných Konzervovanie a Predjedlá a zákusky.

Tešíme sa na vašu návštevu!

Otváracie hodiny obcej knižnice:

Pondelok a streda
od 8,00-12,00 12,30-15,45

Utorko a štvrtok
zatvorené

Piatok - od 11,00-14,45

Škola vždy bola úzko spätá so samosprávou a občanmi. Či už to boli richtári, predsedovia národného výboru, starostovia, alebo aj ostatní obyvatelia obce, všetci si boli vedomí dôležitého úlohy školy v rozvoji obce.

Otvorenie novej plnoorganizovanej základnej školy 1. septembra 1959 bolo pre obec mimoriadnou a radosťou udalosťou. Veď staré školské budovy boli nevyhovujúce - ba dá sa povedať, že v havarijnom stave. Vyučovalo sa na troch a niekedy až štyroch miestach. Niektoré triedy boli iba provizória. Budova jednotriednej "hornej školy" bola z prvej polovice 19. storočia. Zub času, ale i prevlnuté múry z neustále sa rozlievajúceho blízkeho potoka budovu veľmi poškodzovali. Ďalšie dve triedy boli umiestnené v tzv. "dolnej škole", ktorá bola postavená v roku 1875 na mieste terajšej hasičskej zbrojnice. V rokoch 1936-1937 pre veľký počet školopovinných detí bola vytvorená učebňa aj v dome č. 86 u Pavla Václava a tiež v 60. rokoch 20. storočia bola na učebňu adaptovaná aj bývalá obecná hospodárska budova. Žiaci 6.-8. ročníka navštevovali základnú školu v Trenčianskych Tepliciach.

Predstaviteľom obce táto situácia nebola ľahostajná a daný stav sa snažili zmeniť: dožadovali sa na Povereníctve školstva spociatku iba výstavby školskej budovy pre ročníky 1-5. Napokon však Povereníctvo školstva v Bratislave rozhodlo, že v obci sa postaví plnoorganizovaná osemročná stredná škola, do ktorej budú chodiť aj žiaci z Dolnej Poruby.

Nevyhovujúce priestory pre vyučovanie v tom čase riešili vo viacerých obciach na Slovensku. Preto z úsporných dôvodov Povereníctvo uplat-

ňovalo zásadu, že treba stavať najskôr priestory na vyučovanie žiakov, a až v ďalších etapách telocvične, školské jedáleň a iné prislúšenstvá. Vedenie obce v tom čase vybralo za najvhodnejší pozemok pre výstavbu školy farskú záhradu. Z nej však museli odstrániť hospodárske budovy, stromy i kríky a vyrovnáť tak parcelu pre výstavbu. Tieto práce riadil miestny občan Martin Tašár, ktorý bol zároveň vedúcim technickým pracovníkom Cestných stavieb v Trenčíne. Ťažkú techniku obsluhoval ďalší miestny občan a pracovník Cestných stavieb Pavol Porubčan. Ostatní občania sa tiež veľmi aktívne, ba dá sa povedať že až s nadšením zúčastňovali prácu na prípravných prácach. Na tom, aby v Omšeni bola postavená nová škola mal mimoriadnu zásluhu vtedajší predseda MNV Michal Homola. I keď išlo o veľmi chůlostivú záležitosť, akou bolo vyčlenenie farskej záhrady pre výstavbu školy, mal od občanov plnú podporu.

Samotnú výstavbu školy realizovali Pozemné stavby v Trenčíne, ktoré na stavbu zaradili svojich zamestnancov prevažne z Omšenia. Aj pri výstavbe školy sa hľadali úsporné opatrenia pre nedostatok finančných prostriedkov. Preto sa napokon betónová rímsa strechy nahradila drevenou a upustilo sa aj od dôkladného odvodnenia budovy. Pôvodný plán (stredná škola) napokon kompetentní zamietli.

Na slávnostnom otvorení 1. septembra 1959 sa zúčastnila celá obec.

Otvorením novej školskej budovy sa zvýšila kvalita výučby. Škola sa nestala len strediskom vzdelávania, ale aj strediskom kultúrno-spoločenskej práce v obci.

Stále viac žiakov pokračovalo v štúdiu na odborných, stredných a vysokých školách. Investície do školy sa obci

niefokonasobne vrátili.

Zo spomienok a záznamov
Otmara Voikmera napísala
Marcela Malová

Na slávnostnej akademii sa udeľovali ocenenia

Od otvorenia novej budovy Základnej školy s materskou školou v Omšeni ubehlo už 55. rokov. Slávnostná akadémia, ktorá sa uskutočnila 2. júna 2014 pri príležitosti tohto jubilea, bola vyvrcholením dlhoročnej práce učiteľov, prevádzkových zamestnancov a žiakov. Pre školu okrem blahoželaní a vŕcných pozdravov bola povzbudením do ďalšej práce nielen prítomnosť viacerých čestných hostí, ale najmä uznanie vo forme Ďakovného listu vedúcej odboru školstva pri príležitosti 55. výročia vzniku ZŠ, za náročnú a zodpovednú prácu pedagogických i nepedagogických zamestnancov, ktorou prispeli k rozvoju vzdelávania v oblasti školstva v Trenčianskom kraji a ktorý z rúk Mgr. B. Beničkovej prevzala riaditeľka školy PaedDr. A. Marčeková.

Na dôkaz toho, že aj obec si prácu školy a s ňou i prácu pedagogických a nepedagogických zamestnancov cení, obecné zastupiteľstvo a starosta Jozef Marček odovzdali ZŠ s MŠ Cenu obce Omšenie za tvorivé činy najmä v pedagogickej, výchovnej, športovej a verejnoprospešnej činnosti.

pokračovanie na str. 14

Pamätné listy za dlhoročnú pedagogickú a riadiacu prácu a osobný prínos pre rozvoj ZŠ a v prospech obce boli udelené:

Mgr. Milanovi Mojžišovi   Mgr. Hilde Gazdikovej
Mgr. Alžbete Škrovánkovej   Mgr. Lubomíre Bielikovej

Pamätné listy za dlhoročnú pedagogickú prácu a osobný prínos pre rozvoj ZŠ a v prospech obce udelil

p. Alici Mercellovej   p. Ofge Motúzovej
p. Elene Matuščinovej   PaedDr. Alene Marčekovej
Mgr. Márii Hoštákovvej   Mgr. Marte Strieškovej
PaedDr. Janke Kvoriakovej   p. Lýdi Neumanovej
p. Marte Jarošovej   PhDr. Márii Štefankovej

Pamätný list za pedagogickú prácu a osobný prínos pre rozvoj ZŠ v oblasti športu, telesnej výchovy, IKT a v prospech obce Omšenie odovzdal starosta obce Mgr. Milanovi Kožovi.

Pamätný list za pedagogickú prácu a osobný prínos pre rozvoj ZŠ a v prospech obce Omšenie odovzdal starosta obce p. Ofge Červenej.

Ďakovný list za dlhoročnú prevádzkovo technickú prácu v ZŠ a činnosť v odborovej organizácii odovzdal starosta obce p. Jánovi Marčekovi.

Oslava prebehla úspešne aj vďaka sponzorom, ktorým srdečne ďakujeme:

Obec Omšenie

Potraviny u Repiny - manželka Repiskí

Rudolf Trokan - Hostinec u Trokana

Ján Kohút - Kovospol - novinový stánok a zelenina

TJ Žihlavník

Renáta Marčeková

Podakovanie patrí učiteľom, deťom ako i rodičom detí za pekný kultúrny program a pracovníckam školskej jedálne za chutný obed.

BALONIÁDA

Jún je každoročne v kalendári rezervovaný pre všetky deti. Je to deň, kedy by sa mal všade rozliehať detský smiech a ani jedno dieťa by nemalo v tento úžasný deň plakať. OZ Poza školu v spolupráci s obcou Omšenie, DHZ Omšenie a ZŠ s MŠ v Omšeni sa rozhodlo pripraviť pre deti zábavno-zážitkové popoludnie pod názvom Baloniáda. Námestie v Omšeni sa zmenilo na rozprávkovú krajinu, kde každý malý obyvateľ chcel zachrániť Balónové kráľovstvo. Zábavný beh, kde deti na stanovistiach získavali za rôzne úlohy pečiatky, nafukovací hrad, bubliny, balóny a súťaže pri ktorých deti mohli získať zlosovateľné tombolové lístky. Všade vládol čulý ruch a popri hudbe bolo počuť detský smiech. Popoludnie svojim vystúpením oživila aj miestna hudobná skupina Omšenianka a dievčenské folklórne trio v zložení Janka Uherková, Kristínka Kyjacová a Simonka Malová. V podvečer nás čakalo vyhodnotenie zábavného behu a loso-

vania tomboly. Vyvrcholením zábavného popoludnia bol zápas hasičov, ktorí nám predvedli hasenie horiaceho domu a na záver mali pre všetky deti pripravenú úžasnú atrakciu v podobe peny, ktorú vystriekali na plochu námestia. Deti sa razom do nej vrhli a záchrana Bublínového kráľovstva bola zavŕšená. Večerný program pokračoval diskotekou v priestoroch nad Jednotou. Dúfame, že sa všetci veľmi dobre zabavili a už teraz sa tešíme na ďalšiu podobnú akciu. Ďakujeme našim štedrým sponzorom, ktorí nám venovali ceny do súťažného behu a tomboly: Hostinec Krmelec, Miestna akčná skupina Teplička, Potraviny u Repiny, Ján Kohút Kovospol, hostinec u Trokana, firma TUPPERWARE a stánkari. Nesmieme zabudnúť na podakovanie všetkým dobrovoľníkom, ktorí nám celý čas pomáhali s prípravami a realizáciou. A veľké "ďakujem" patrí aj Obci Omšenie za zasponzorovanie nafukovacieho hradu.

Gabika Porubčanová,
OZ Poza školu

OMŠENSKÉ NOVINY: Občiansky štvrtročník, vydáva Obec Omšenie, IČO 00 311 880.

Redakčná rada: Predseda redakčnej rady: Igor Malo, Šéfredaktor: Margita Púčeková, Členovia: Lubica Malová, Mária Škrovánková, Helena Matuščinová.

Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Obec Omšenie, 914 43 Omšenie 330. EV 3209/09 ISSN 1339-3197

Budúca uzávierka Omšenských novín 10.9.2014 Náklad 500 ks. Grafická úprava a tlač EXPRESTLAČ - Sedmerovec.

Redakcia nezodpovedá za obsah dodaných článkov.

TĽAČIARENSKÝ SKRIATOK MOŽNÝ.